

Bilag E.

„VIGILIA“

Københavns og Omegns Menigheders
Forening til Fremme af et
kristeligt-sædeligt Liv i Samfundet.

København, den 5te November 1909.

Til den angaaende Modarbejdelse af falsk Reklame og uhæderlig
Konkurrence nedsatte Kommission.

Gennem en Række af Aar har Foreningen »Vigilia« haft sin Opmærksomhed henvendt paa den mere og mere om sig gribende Reklamering med de saakaldte »franske Artikler«.

Da Forholdet indtil for faa Aar siden var det, at der faktisk intet var at stille op imod dette Uvæsen, indsaa man, at Bestræbelserne maatte rettes paa ad Lovgivningsmagtens Vej at komme Ondet til Livs; og disse Bestræbelser kronedes for saa vidt med Held, som det lykkedes i Loven af 30. Marts 1906, § 3, sidste Stk., at faa indført et Forbud mod »ved Bekendtgørelse, Skiltning, Udsendelse af Beskrivelser m. m. at henvende sig til Almenheden eller til ukendte eller ubestemte Personer med Tilbud om Salg af Genstande tjenlige til at forebygge Følgerne af Samleje«.

Som det tør være den højtærede Kommission bekendt, har det imidlertid vist sig, at der med denne Lovbestemmelse langt fra er naaet, hvad der har været tilsigtet. Uden at Domstolene har anset sig kompetente til at skride ind derimod, bliver dette Forbud i vidt Omfang omgaaet, jfr. bl. a. Højesteretsdom af 9. Oktober 1908.

Ihvorvel nu denne Sag ikke i og for sig henhører under Kommissionens Ressort, er der dog en bestemt Omstændighed, som foranlediger os til at fremkomme med nærværende Henvendelse. Vi sigter hermed til den — for at omgaa Lovens Ord meget almindelig brugte og af Domstolene tolererede — Fremgangsmaade at udbyde »franske Artikler« til Salg under Navn af »Sygeplejeartikler«, hyppig saaledes at Opmærksomheden særlig søges tiltrukket ved Anbringelse af det af Foreningen »Det røde Kors« anvendte Mærke — et lille ligearmet Kors — enten i Tryk ved Bladannoncer eller malet med Rødt paa Butiksvinduer, Udhængsskabe eller lignende.

Omend man ikke er fuldt klar over, om Undersøgelse og Forslagsstillen med Hensyn til et saadant Forhold maatte falde ind under det den ærede Kommission tiltænkte Virkefelt, har man dog ikke villet undlade at henlede Opmærksomheden derpaa, idet man vilde finde det meget ønskeligt, om der kunde skrives ind imod en saadan ligesaa moralsk forkastelig som sproglig ukorrekt Brug af Benævnelsen »Sygeplejeartikler«. Som Forholdene har udviklet sig, er det vanskeligt for den, der virkelig handler med disse Artikler, at reklamere dermed uden at det faa Udseende af en skjult Reklamering for »franske Artikler«, og selve Ordet »Sygepleje« i dets forskellige Forbindelser vil sikkert faa — om det ikke alt har faaet —